एवमुक्तस्तु पार्थेन केशवः प्रत्युवाच तं । ममाप्येतन्मतं पार्थ यदिदं ते प्रभाषितं ।
॥ अर्ज्जुन उवाच ॥ अहमावारयिष्यामि सर्व्वसैन्यानि केशव । त्वमप्यत्र यथान्यायं कुरु कार्य्यमनन्तरं । २७०
॥ सञ्जय उवाच ॥ सोऽवतीर्य्य रथोपस्थादसम्भ्रान्तो धनञ्जयः । गाण्डीवं धनुरादाय तस्थौ गिरिरिवाचलः ।
तमभ्यधावन् क्रोशन्तः क्षत्रियाजयकाङ्क्षिणः । इदं छिद्रमिति ज्ञात्वा धरणीस्थं धनञ्जयं ।
तमेकं रथवंशेन महता पर्य्यवारयन् । विकर्षन्तश्च चापानि विसृजन्तश्च सायकान् ।
शस्त्राणि च विचित्राणि क्रुद्धास्तत्र व्यदर्शयन् । छादयन्तः शरैः पार्थं मेघा इव दिवाकरं ।
अभ्यद्रवन्त वेगेन क्षत्रियाः क्षत्रियर्षभं । नरसिंहं रथोदाराः सिंहं मत्ता इव द्विपाः । २७१०
तत्र पार्थस्य भुजयोर्महद्बलमदृश्यत । यः क्रुद्धो बहुलाः सेनाः सर्व्वतः समवारयत् ।
अस्त्रैरस्त्राणि संवार्य्य द्विषतां सर्व्वतो विभुः । इषुभिर्व्वङ्कभिस्तूर्णं सर्व्वानेव समादृणोत् ।
तत्रान्तरिक्षे बाणानां प्रगाढानां विशाम्पते । सङ्घर्षेण महार्चिष्मान् पावकः समजायत ।
तत्र तत्र महेष्वासैः स्वसद्भिः शोणितोक्षितैः । हयैर्नागैश्च सम्भिन्नैर्नदद्भिश्चारिकर्षणैः ।
संरब्धैश्चारिभिर्वीरैः प्रार्थयद्भिर्ज्जयं मृधे । एकस्यैर्व्वङ्कभिः क्रुद्धैरुग्रैव समजायत । २७१५
शरोर्म्मिणं ध्वजावर्त्तं नागनक्रं दुरत्ययं । पदातिमत्स्यकलिलं शङ्खदुन्दुभिनिस्वनं ।
असङ्ख्येयमपारञ्च रथोर्म्मिणमतीव च । उष्णीषकमठं च्छत्रपताकाफेनमालिनं ।
रथसागरमक्षोभ्यं मातङ्गाङ्गशिलान्वितं । वेलाभूतस्तदा पार्थः पत्रिभिः समवारयत् ।
ततो जनार्द्दनः सङ्ख्ये प्रियं पुरुषमुत्तमं । असम्भ्रान्तो महाबाहुरर्ज्जुनं वाक्यमब्रवीत् ।
उदपानमिहाश्वानां नालमस्ति रणेऽर्ज्जुन । परीप्सन्ते जलं चेमे पेयं नत्ववगाहनं । ३७२०
इदमस्तीत्यसम्भ्रान्तो ब्रुवन्नस्त्रेण मेदिनीं । अभिहत्यार्ज्जुनश्चक्रे वाजिपानसरः शुभं ।
हंसकारण्डवाकीर्णं चक्रवाकोपशोभितं । सुविस्तीर्णं प्रसन्नाम्भः प्रफुल्लवरपङ्कजं ।
कुर्म्ममत्स्यगणाकीर्णमगाधमृषिसेवितं । आगच्छन्नारदमुनिर्द्दर्शनार्थं कृतं क्षणात् ।
शरवंशं शरस्थूणं शराच्छादनमद्भुतं । शरवेश्माकरोत्पार्थस्त्वष्टेवाद्भुतकर्म्मकृत् ।
ततः प्रहस्य गोविन्दः साधुसाध्विति चाब्रवीत् । शरवेश्मनि पार्थेन कृते तस्मिन् महात्मना । २७२५
इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि जयद्रथवधपर्व्वणि अर्ज्जुनसरोवरनिर्म्माणे एकोनशतोऽध्यायः ॥ ९९ ॥
॥ सञ्जय उवाच ॥ सलिले जनिते तस्मिन् कौन्तेयेन महात्मना । निवारिते द्विषत्सैन्ये कृते च शरवेश्मनि ।
वासुदेवोरथात्तूर्णमवतीर्य्य महाद्युतिः । मोचयामास तुरगान् विनुन्नान् कङ्कपत्रिभिः ।
अदृष्टपूर्व्वं तं दृष्ट्वा साधुवादो महानभूत् । सिद्धचारणसङ्घानां सैनिकानाञ्च सर्व्वशः ।
पदातीनां तु कौन्तेयं युद्ध्यमानं महारथाः । नाशक्नुवन् वारयितुं तदद्भुतमिवाभवत् ।
आपतत्सु रथौघेषु प्रभूतगजवाजिषु । नसम्भ्रमन्तदा पार्थस्तदस्य पुरुषानति । ३७३०
व्यसृजन्त शरौघांस्ते पाण्डवं प्रति पार्थिवाः । न चाव्यथत धर्म्मात्मा वासविः परवीरहा ।
शतानि शरजालानि गदाः प्रासांश्च वीर्य्यवान् । आगतानग्रसत् पार्थः सरितः सागरो यथा ।